

Christmas Møller: Det er vist nødvendigt at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han ifølge Grundloven og Forretningsordenen kan faa Ordet, saa ofte han vil. Der er rettet saa mange Spørgsmaal til ham, at jeg synes, at jeg vil gøre opmærksom paa, at Ordenen er den — hvis Ministeren skulde have glemt det —, at han kan faa Ordet, saa ofte han vil, og, som bekendt, gaa ind foran os andre. Jeg skal da nøjes med at henviser til de Spørgsmaal, jeg har stillet til Ministeren.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skal jeg sige, at jeg har ikke det fjerneste imod, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ender med at karakterisere Situationen for den stærke Regering som værende den, at han nu spørger, hvad Oppositionen vil. Jeg maa virkelig have Lov at sige, at det er dog et Resultat, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, havende Flertal bag sig i Rigsdagens Ting, han spørger nu, hvad Oppositionen vil! Ja, men hvad har vi da en Regering til? Jeg vil slet ikke spørge, hvad vi har det ærede Medlem til — for ham har vi altsaa ikke til noget. Men hvad har vi Regeringen til? Har vi ikke Regeringen til at sige, hvilken Politik der skal føres? Er det ikke Meningen, at Regeringen skal give Besked om, hvorledes den økonomiske Politik her i Landet skal føres? Jeg kan oven i Købet henviser til, at vi for vort Vedkommende har givet Besked med Hensyn til vor økonomiske Politik under Valutalovens Behandling. Jeg ved ikke af, at vi under Valutalovens Behandling har sagt, at vi skulde have høj Diskonto. Vi har sagt, at der skulde føres en *hel* økonomisk Politik i Landet. Saadan er det i Sverige. Hvordan er Stillingen der? En *hel* økonomisk Politik fører til en overordentlig lav Rente. Jeg ved udmærket godt, og har ogsaa givet Udtryk for det, at mange heldige Omstændigheder for Sverige har medvirket hertil, men en *hel* økonomisk Politik har vi for vort Vedkommende sagt, vi vilde medvirke hertil.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, Føreren for Flertallet i begge Rigsdagens Ting, er nu kommet i den Situation, at han i sin Nød spørger: Hvad vil Oppositionen? Jeg siger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at som denne Debat har gjort det klart for Befolkningen, at Krisefonden, at Rentepolitikken, at denne Regerings hele Politik er i Likvidation, saaledes er der mange her i Landet, der efter denne Debat vil forstaa, at intet var heldigere, end om Regeringen snart likviderede selv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen (Gylling): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har et Par Gange i Aften udtalt, at han ikke kunde vide noget om, hvorledes den Stilling, Partiets Repræsentanter i Nationalbanken indtog paa det Møde, der afholdtes forleden Dag, var. Det var dog en mærkelig Paastand. Man maa da mene, at man vælger sine Repræsentanter for at have Føling med, hvad der sker paa det Omraade. (*Christmas Møller:* Har det ærede Medlem aflagt Beretning i sit Parti?). Det skylder jeg ikke det ærede Medlem Regnskab for. Jeg vil kun udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke kender noget til, hvad de Medlemmer, Partiet har valgt, foretager sig, og ikke har Føling med Bankraadets Stilling.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Clausager, som gør de mest fortvivlede Krumspring Gang paa Gang, naar han bliver præsenteret for det Arbejde eller rettere sagt den Mangel paa Arbejde, han udførte, dengang Loven var til Behandling: det nyttede ingen Verdens Ting; vi har jo den tidligere Formands bestemte Udtalelse her fra denne Talerstol om, at et Forslag af den Art, som Regeringen da fremsatte, ikke kunde forvente at faa Venstres Tilslutning. Det var alt for dybtgaaende i sine Virkninger, og det vilde Venstre aldrig gaa med til. De Udtalelser staar fast og sikkert, ogsaa i Befolkningens Bevidsthed, og dem vil det ikke lykkes det ærede Medlem, om han saa springer aldrig saa højt, at befri Partiet for Ansvar for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det er meget forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke vil ind paa en Diskussion angaaende Forsvarligheden af det Sammenrod, der er mellem Lovgivning og Administration, og jeg tilgiver gerne det ærede Medlem, at han i Stedet for benytter Lejligheden til at falde over mig — jeg ved ikke, om det er Eksportsagen, det ærede Medlem i denne Forbindelse tænker paa; det er det formentlig, men saa viser det, at det ærede Medlem ikke er fulgt ret meget med i det, der er foregaaet. Hvis ikke de Herrers urimelige Dobbeltstilling i Nationalbankens Repræsentantskab er dikteret af